

Δεν είναι ακόμη η ώρα του.Μακαριστός Γέρων π. Σίμων Αρβανίτης

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Είχα κάποτε ένα φίλο από την Αθήνα. Όταν έμαθε πως αποφάσισα να γίνω Μοναχός, ερχόταν τακτικά στο Μοναστήρι και με έβλεπε. Μια μέρα μου είπε πως θέλει να γίνει Μοναχός. Το συζήτησε, είπε, με τους γονείς του, οι οποίοι δεν έφεραν αντίρρηση, αλλά του το επέτρεψαν. Το παιδί αυτό το ήξερα καλά. Γνώριζα πώς δαιμονιζόταν. Όταν τον έπιανε η κρίση, δεν μπορούσαν οι δικοί του να τον συνεφέρουν. Τον πήγα στον Γέροντα (μακαριστό π. Σίμωνα Αρβανίτη) και του είπε πως ήθελε να γίνει Μοναχός.

Ο Γέροντας του έλεγε με το καλό για να μην τον λυπήσει :

- Παιδί μου, να έρχεσαι για λίγον καιρό εδώ και έπειτα να πηγαίνεις στο σπίτι σου.

Επειδή ο νέος αυτός επέμενε πολύ να παραμείνει στο Μοναστήρι, ο Γέροντας του επέτρεψε να μείνει δοκιμαστικά στο Μοναστήρι, να διαβάζει και να μην κουράζεται πολύ. Και όποτε ήθελε να πηγαίνει στο σπίτι του.

Όταν έκλεισε σαράντα μέρες στο Μοναστήρι, είχε μάλιστα αφήσει και τα γένια του για να μην φαίνεται λαϊκός, είπαμε στο Γέροντα να του δώσουμε ένα ζωστικό να φοράει. Ο Γέροντας δεν το επέτρεψε αυτό. «Δεν είναι ακόμη η ώρα του», έλεγε, αλλά εμείς και ο νέος αυτός επιμέναμε να γίνει αυτό. Επιμένοντας στην άποψή μας αναγκάσαμε το Γέροντα παρά τη θέλησή του να υποχωρήσει. Του δώσαμε ένα

ζωστικό του Γέροντας να φορέσει. Δεν πρόλαβε όμως να το φορέσει, οπότε βγάζει μια τρομερή κραυγή : «Άχ ! Άχ ! μ' έκαψε ! μ' έκαψε ! Προσπαθήσαμε τότε να του βγάλουμε το ζωστικό, αλλά δεν μπορούσαμε ούτε εμείς ούτε αυτός. Μόνος του με τα χέρια του έκανε κομμάτια το ράσο, που τον έκαιγε, και όχι μόνο αυτό, αλλά και τα ρούχα του και έμεινε μόνο με τα εσώρουχά του.

Ο Γέροντας είπε να τον έχω μαζί μου στο κελλί μου στο περιβόλι. Τον κράτησα τρία βράδια. Τράβηξα ολόκληρο μαρτύριο κοντά του. Έτρεμα από το φόβο μου ολόκληρη τη νύχτα. Και άκουγα με το στόμα του ως όργανό τους τα δαιμόνια να με απειλούν, ότι θα μου γκρεμίσουν το κελλί και άλλα τέτοια. Τελικά ύστερα από τρομερή ταλαιπωρία, ήρθαν οι γονείς του και τον πήραν.

Έπειτα από αυτό ο Γέροντας μας είπε με πόνο πολύ, αλλά και αυστηρότητα να μην τον πιέζουμε να κάνει κάποιον Μοναχό όσο καλός κι αν φαίνεται.

- Δεν θα κρίνεται εσείς, έλεγε, αν και πότε θα γίνει κάποιος Μοναχός, αλλά ο Γέροντας. Ούτε επίσης να με πιέζεται να γίνει σώνει και καλά κάτι που δεν το εγκρίνω για λόγους που εσείς αγνοείτε. Επιμένοντας κάνετε το δικό σας θέλημα και δεν έχετε έτσι ευλογία από το Θεό. Αν θα πρέπει να επιμένετε σε κάτι, αυτό είναι η ταπεινή και χωρίς αντιλογίες υπακοή.....

ΠΗΓΗ : ΖΩΣΙΜΑ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΣΙΜΩΝ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ (1901-1988), Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ, ΑΘΗΝΑΙ 1997, σ. 167 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr